

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010306
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3116010306.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T. D., nar. X.X.XXXX v E., okres E., U. republika, bytom obec K., t.č. bytom R., Ul. T. č. X, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr.zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. mája 2017, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4T/21/2016 zo dňa 13. decembra 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4T/21/2016, zo dňa 13. decembra 2016 bol obžalovaný T. D. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 26. februára 2016, č. 2Pv/790/15-39 pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák. s poukazom na §§ 138 písm. a/, a 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 16.11.2015 v čase okolo 10.00 hod. po predchádzajúcom verbálnom konflikte chytil v kuchyni rodinného domu č. XXX v K. svoju bývalú manželku E. D., trvale bytom K. č. XXX za vlasy, v dôsledku čoho jej hlava zapadla dozadu a kričal na ňu „ty kurva ja ťa zabijem“, následne ju odsotil smerom ku kuchynskej linke, chytil ju rukou pod krk a kričal „ty kurva ja ťa zabijem“, po chvíli ju pustil a zobral z kuchynskej linky nôž s dĺžkou čepele približne 22 cm, ľavou rukou ju chytil a potiahol zozadu za vlasy, v pravej ruke držal nôž, ktorý nasmeroval k jej krku a kričal na ňu „ja ťa zabijem“, pričom konanie obžalovaného u nej vyvolalo obavu o život, pretože nebolo dokázané, že sa žalovaný skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr.por. súd poškodenú E. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. č. XXX, okres R. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora, podaným do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode podaného odvolania poukázal na výrokovú časť napadnutého oslobodzujúceho rozsudku a na to, že „samosudca okresného súdu v odôvodnení rozsudku uviedol, že v rámci vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo k verbálnemu konfliktu, čo však nepostačuje pre konštatovanie o ucelenej reťazi tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné vyvodit' jasný a spoľahlivý záver, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal zabitím, či už slovnou alebo aj použitím zbrane - noža, teda že žalovaný skutok, pre podstatné okolnosti odôvodňujúce trestné stíhanie obžalovaného sa stal, a teda tak, ako ho podrobne opisovala iba poškodená vo svojej výpovedi. Práve naopak, podporujú obhajobné a protichodné tvrdenia obžalovaného, ktoré vylučujú pravdivosť, že sa poškodenej pri verbálnom konflikte v inkriminovanom čase na inkriminovanom mieste vyhrážal zabitím aj s pomocou zbrane - noža. Aj

so zreteľom na platnú zásadu vyplývajúcu z Trestného poriadku, t.j. „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr.por., nakoľko nebolo relevantne teda nepochybne a bez akýchkoľvek rozumových pochybností dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.“ S touto úvahou súdu, ktorá ho viedla k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, sa prokurátor nestotožňuje, nakoľko má za to, že obžalovaného zo žalovaného skutku jednoznačne usvedčuje poškodená, ktorej vierohodnosť výpovede na hlavnom pojednávaní nebola podstatným a zásadným spôsobom spochybnená do takej miery, ako to prezentuje samosudca v odôvodnení rozsudku. Poškodená podrobne popísala, ako v inkriminovaný deň došlo medzi ňou a obžalovaným k incidentu, ktorý vyvrcholil vyhrázaním sa zo strany obžalovaného poškodenej zabitím. Taktiež motív (získanie majetkového prospechu), ktorý mal poškodenú viesť k jej konaniu, nebol preukázaný, nakoľko na hlavnom pojednávaní aj z výpovede svedka K. U. vyplýva, že spolu s poškodenou a ich deťmi budú bývať u jeho rodičov, a tým pádom nemala dôvod akýmkoľvek spôsobom sa snažiť obžalovaného dostať z rodinného domu v obci Soblahov, kde aj po rozvoze spolu bývali a obžalovaný hradil hypotéku. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutému rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania. V podanom odvolaní prokurátor ani nenamietal existenciu takých procesných chýb v postupe okresného súdu, ktoré by zakladali dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, senát odvolacieho súdu sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v podanom odvolaní.

Z vyššie citovaného obsahu odvolania prokurátora nepochybne vyplýva, že prokurátor namietal spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov okresným súdom, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba, pričom podľa názoru prokurátora okresný súd v tejto skutkovej otázke na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal dospieť k iným skutkovým záverom, ktoré by odôvodňovali záver o preukázaní spáchania skutku obžalovaným.

Odvolací súd k prokurátorom namietanému hodnoteniu vykonaných dôkazov okresným súdom považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V

takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné dodať aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by neohodnotil správne, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. dôkazy vykonané vo veci samej, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a napadnutého rozsudku, vrátane jeho odôvodnenia, na obsah ktorého týmto odvolací súd v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa v podrobnostiach poukazuje, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, úvahy okresného súdu ohľadne skutkových zistení sú logické a súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. ustanoveným postupom súdu pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom prokurátora, podľa ktorého názoru okresný súd mal nesprávne prihliadať len na skutočnosti, svedčiace v prospech obžalovaného. Podľa obsahu spisového materiálu je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že výsledky vykonaného dokazovania opodstatňujú dôvodnosť záverov okresného súdu o existencii dôvodných pochybností, relevantných vo vzťahu k preukázaniu, že sa skutok stal tak, ako to obžalovanému kládla za vinu obžaloba. Sám prokurátor pritom v dôvodoch odvolania pripúšťa existenciu určitých skutočností, spochybňujúcich vierohodnosť poškodenej (hoci prokurátorom hodnotených ako nepodstatné a zásadné), v dôsledku čoho odvolací súd vyvodzuje, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania ani prokurátor na základe postupu v zmysle § 2 ods. 12 Tr. zák. nie je schopný bez akýchkoľvek pochybností vyvrátiť obžalovaným prezentovanú obranu.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním prokurátora namietané skutkové závery okresného súdu majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a sú založené na správnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr.por., ako aj na správnej aplikácii zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“, vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por. Preto podľa názoru odvolacieho súdu nie je v prejednávanom prípade daný zákonný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle prokurátorom uplatneného dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. Keďže odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil ani existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por., dospel k záveru, že odvolanie prokurátora proti napadnutému rozsudku okresného súdu nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.